

**REFLECȚII ASUPRA FORMELOR
RECIDIVEI PERSOANEI FIZICE
ÎN CONCEPȚIA NOULUI COD PENAL**

Lect.univ. **Elena-Giorgiana SIMIONESCU**
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu
Facultatea de Științe Juridice și Litere

Abstract: În contextul noilor modificări legislative intervenite în materia recidivei, reglementate în actualul Cod penal¹ în dispozițiile art. 37-39; art. 40², dar și de noul Cod penal² în dispozițiile art. 41-43; art. 146 se identifică dimensiunile teoretico-practice ale acestei categorii juridico-penale. Studiul este determinat de necesitatea perfecționării legislației naționale privind reglementarea recidivei în condițiile tendințelor existente în politica penală internațională și în activitatea de combatere a fenomenului recidivismului din alte țări. Prevederile Codului penal român, privind recidiva, trebuie perfecționate prin precizarea clară a modalităților recidivei, concretizarea condițiilor de existență ale recidivei, nu numai în cazul persoanei fizice, ci și pentru persoana juridică, ale individualizării pedepsei în caz de recidivă, deoarece există cazuri care generează dificultăți în practica judiciară.

Cuvinte cheie: Noul Cod penal, recidiva legală, stare de recidivă, modalitățile recidivei, termenii recidivei, infractor recidivist, recidivism.

Introducere

Cu aproape trei decenii în urmă, în literatura de specialitate s-a declarat că justiția penală se găsește într-o situație pe care mulți autori o apreciază ca o „criză atât a sistemului, cât și a mijloacelor”, datorită nevoii de a satisface două cerințe cu greu de îndeplinit: pe de o parte nevoia crescândă de a asigura siguranța și ordinea socială în fața creșterii criminalității violente și organizate în care aceasta se manifestă, iar pe de altă parte, grija uneori excesivă de a asigura

**REFLECTIONS ON THE TYPES OF
SECOND OFFENCE OF THE PHYSICAL
PERSON IN THE CONCEPTION OF THE
NEW CRIMINAL CODE**

University Lecturer **Elena-Giorgiana
SIMIONESCU**
“Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu
Faculty of Juridical Sciences and Letters

Abstract: In the context of the new legislative changes interfered in matter of the second offence, regulated in the current Criminal Code³⁴ in the stipulations of art. 37-39; art. 40², but also by the new Criminal Code³⁵ in the stipulations of art. 41-43; art. 146 we identify the theoretical-practical sizes of this juridical-criminal category. The study is determined by the necessity to improve the national legislation regarding the regulation of the second offence in the conditions of the existent tendencies in the international criminal policy and in the activity of combating the phenomenon of the second offence in other countries. The stipulations of the Romanian Criminal Code, regarding the second offence, should be improved by clearly specifying the ways of the second offence, the materialization of the existence conditions of the second offence, not only for the natural person, but also for the juridical entity, of the individualization of the punishment in case of second offence, as there are cases generating difficulties in the judicial practice.

Key-words: New Criminal Code, legal second offence, second offence status, ways of second offence, terms of second offence, recidivist offender, recidivism.

Introduction

Almost three decades ago, in the special literature, it was declared that the criminal justice is in a situation many authors appreciate as “a crisis both of the system and of the means” due to the need to satisfy two demands hard to accomplish: on one hand, the increasing need to provide the social safety and order in front of the increase of the violent and organized criminality where it is manifested,

respectul drepturilor fundamentale ale omului în activitatea de aplicare și executare a sancțiunilor penale. Pedepsa și-a pierdut rolul intimidant, iar prevenția penală, deși rămâne „unul din postulatele inevitabile ale oricărui sistem penal”, pare să fie tot mai mult o speranță, dacă nu o iluzie, recidivismul fiind un indiciu și un efect al crizei sistemului punitiv penal³.

În opinia mea, recidivismul este un fenomen socio-criminologic cu caracter relativ de masă, stabil, istorico-evolutiv și juridico-penal, ce se exprimă prin ansamblul infracțiunilor comise pe un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp, de către persoanele cu antecedente penale.

Pornind de la accepțiunea conceptuală, s-a constatat că, din punct de vedere etimologic, noțiunea de „recidivă” provine de la termenul latin „recidivus”⁴ sau de la verbul latin “recidere”⁵, care în traducere înseamnă „recădere”, și anume, „care cade în aceeași greșeală”⁶ ori “care comite o greșeală încă o dată”. În concepția cea mai largă, “recidiva” înseamnă “repetarea fenomenului după dispariția aparentă a acestuia”⁷, adică “reiterarea infracțiunilor”⁸.

Codul penal român în vigoare⁹, în dispozițiile art. 37 și 40², „nu definește recidiva în general, ci definește diferite forme ale recidivei”¹⁰. Cum legiuitorul Codului penal nu a definit în mod expres recidiva, ci s-a mulțumit doar să precizeze diferitele ei modalități, i-a revenit doctrinei rolul de a da o definiție recidivei¹¹, care să însoțească și să completeze instituția recidivei, reglementată de Codul penal și disciplinată ca atare în doctrina dreptului penal.

În urma unui exercițiu de analiză, cercetare și studiu, am achiesat la următoarea definiție a recidivei ca fiind „o formă a pluralității de infracțiuni, care constă din săvârșirea din nou a unei infracțiuni de către o persoană care a fost condamnată definitiv pentru o altă infracțiune”¹².

De asemenea, în literatura de

and on the other hand, the care, sometimes excessive, to provide the respect of the basic human rights in the activity of applying and executing the criminal sanctions. The punishment has lost its intimidating role and the criminal prevention, even if it remains “one of the unavoidable postulates of any criminal system”, it still seems to be more like a hope, if not an illusion, as recidivism is an sign and an effect of the crisis of the criminal punitive system³⁶.

In my opinion, recidivism is a social-criminological phenomenon with a relative feature of mass, stable, historical-evolutive and juridical-criminal that is expressed by the ensemble of the offences accomplished on a certain territory, in a certain lapse of time, by the persons having criminal records.

Starting from the conceptual acceptance, it was found that, from the etymological viewpoint, the “second offence” notion comes from the Latin term “recidivus”³⁷ or from the Latin verb “recidere”³⁸, that, in translation, means “relapse”, namely “that falls for the same mistake again”³⁹ or “that accomplishes the same mistake again”. In the largest conception, “second offence” means “repeating the phenomenon after its apparent disappearance”⁴⁰, namely “reiterating the offences”⁴¹.

The valid Romanian Criminal Code⁴², in the stipulations of art. 37 and 40², “does not define the second offence in general, but it defines different types of the second offence”⁴³. As the legislator of the Criminal Code has not defined expressly the second offence, but it was satisfied only by specifying its different ways, the doctrine is the one that has to define the second offence⁴⁴, that has to accompany and complete the second offence institution, regulated by the Criminal Code and disciplined as such in the doctrine of the criminal law.

As a result of an exercise of analysis, research and study, we have acquiesced the following definition of the second offence as “a type of plurality of offences consisting in the accomplishing again of an offence by a person that had been definitively convicted for another

specialitate au fost formulate mai multe criterii de clasificare a recidivei, unele căpătând o consacrare expresă sau implicită în legislațiile penale¹³. În raport de aceste criterii au fost definite și diferitele modalități sau forme ale recidivei¹⁴. În teoria dreptului penal s-a dat denumirea de “modalități ale recidivei felului în care se prezintă în concret recidiva în raport cu variațiunile la care sunt supuși cei doi termeni ai recidivei”¹⁵. Cunoașterea acestor modalități este importantă pentru mai buna cunoaștere a înseși reglementărilor legale privind recidiva, prezentând un deosebit interes practic pentru că recidiva apare întotdeauna sub una din aceste forme și numai astfel se poate aprecia gradul de perseverență pe calea infracționalității a făptuitorului, modul de sancționare a recidivei, precum și concepția legiuitorului cu privire la structura și condițiile de existență a recidivei¹⁶.

Modalitățile recidivei se deosebesc între ele prin conținutul concret care influențează asupra aprecierii pericolului social al recidiviștilor. În acest sens, reglementarea recidivei trebuie să țină seama de trăsăturile esențiale și de variațiunile pe care le prezintă cei doi termeni ai recidivei.

Modalitățile recidivei persoanei fizice prevăzute în noul Cod penal

În contextul reglementărilor recidivei în noul Cod penal se identifică elemente noi, atât în ceea ce privește definirea și termenii recidivei, cât și referitoare la pedeapsă.

Recidiva poate îmbrăca diferite forme și modalități, în raport cu relațiile dintre cei doi termeni. Dintre modalitățile recidivei, noul Cod penal a adoptat sistemul recidivei generale, al recidivei temporare, al recidivei relative și al recidivei internaționale. De asemenea, noul Cod penal, deși nu reglementează expres recidiva postcondamatorie și postexecutorie, prevede condițiile legale ale recidivei după condamnare și ale recidivei după executare, precum și regimul penal al acestora.

Noul Cod penal a păstrat principiul

offence”⁴⁵.

Also, in the special literature, there were formulated several criteria of classification of the second offence, some of the achieving an express or implicit consecration in the criminal legislations⁴⁶. Reported to these criteria, the different ways of types of the second offence were defined⁴⁷. In the theory of the criminal law, the name of “ways of the second offence” was assigned to the way the second offence is concretely presented reported to the variations the two terms of the second offence are submitted to”⁴⁸. Knowing these ways is important for the better knowledge of the legal regulations regarding the second offence, presenting a special practical interest because the second offence always appears in one of these types and this is the only way we may appreciate the perseverance degree on the perpetrator’s criminality way, the way of sanctioning the second offence and also the perpetrator’s conception regarding the structure and the conditions of existence of the second offence⁴⁹.

The ways of the second offence are different by their concrete content influencing on the appreciation of the social danger of the recidivists. In this sense, the second offence regulation should consider the essential features and the variations presented by the two terms of the second offence.

Ways of second offence of the natural person stipulated in the new Criminal Code

In the context of the regulations of the second offence in the new Criminal Code, we identify new elements both regarding the second offence definition and terms and regarding the punishment.

The second offence may have different types and ways, reported to the relations of the two terms. Among the ways of the second offence, the new Criminal Code has adopted the system of the general second offence, of the temporary one, of the relative one and of the international one. *Also, the new Criminal Code, even if it does not expressly regulate the post-sentence second office, stipulates the legal*

recidivei relative, a reformulat ipotezele privind primul termen al recidivei când există recidivă postcondamatorie și postexecutorie și a renunțat la reglementarea micii recidive pe considerentul că nu se justifică.

În conformitate cu prevederile art. 41 din noul C. pen., intitulat simplu, „Recidiva”, se precizează că: „Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.

Există recidivă și în cazul în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. 1 este detențiunea pe viață.

Pentru stabilirea stării de recidivă se ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută și de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii”.

Din conținutul acestor prevederi rezultă că, în materia recidivei, s-a impus o simplificare a reglementării, prin reducerea numărului de forme de recidivă prevăzute de lege, făcându-se referire doar la recidiva postcondamatorie, postexecutorie, națională și internațională; nu se mai face delimitarea între recidiva mare și recidiva mică.

De asemenea, se schimbă condițiile referitoare la termenii recidivei, limitele primului termen cresc pentru „a califica drept recidivist numai acea persoană condamnată care a săvârșit noi infracțiuni de un anumit grad de pericol social”¹⁷: pedeapsa concret stabilită de instanță și aplicată pentru primul termen trebuie să fie închisoarea mai mare de 1 an sau detențiunea pe viață și nu închisoarea mai mare de 6 luni, așa cum se prevede în legea actuală, iar pentru al doilea termen, pedeapsa prevăzută de lege trebuie să fie închisoarea mai mare de 1 an sau detențiunea pe viață, la fel ca și

conditions of the second offence after the sentence and of the second offence after the execution, and also their criminal system.

The new Criminal Code has kept the principle of the relative second offence, reformulated the hypothesis regarding the first term of the second offence when there is post-sentence and post-executory second offence and gave up the regulation of the small second offence based on the fact that it is not justified.

According to the stipulations of art. 41 of the new Criminal Code, called simply “Second Offence”, it is specified that: “There is second offence when, after the definitive remaining of a sentencing decision at the incarcerating punishment longer than a year and until the rehabilitation or until reaching the rehabilitation term, the convict accomplishes again an intentional offence or an offence with an over-crossed intention for which the law stipulates the incarcerating punishment of a year or longer.

There is second offence also if one of the punishments stipulated in paragraph 1 is the life prison.

In order to establish the status of second offence, we also consider the sentencing decision pronounced abroad, for an act stipulated also by the Romanian criminal law, if the sentencing decision has been acknowledged according to the law”.

From the content of these stipulations, it results that, in matter of the second offence, it was imposed a simplification of the regulation, by reducing the number of types of second offence stipulated by the law, referring only to the post-sentence, post-executory, national and international second offence; there is no more delimitation between the big second offence and the small one.

Also, it changes the conditions referring to the second offence terms, the limits of the first term increase so that “only that convicted person who has accomplished new offences of a certain degree of social danger is qualified as a recidivist”⁵⁰: the punishment concretely established by the court and applied for the first time should be prison longer than 1 year or life

reglementarea în vigoare.

Deși intenția autorilor codului, transmisă și legiuitorului, a fost agravarea regimului sancționator al recidivei, prin majorarea duratei pedepsei închisorii care poate constitui prim termen al recidivei la un an, practic se creează un regim mai favorabil pentru cei care au fost condamnați la pedepse mai mici de un an, nejustificat însă de evoluția statistică a numărului persoanelor cu antecedente penale care reiterează comportamentul infracțional¹⁸.

Dacă legiuitorul noului Cod penal a prevăzut la primul termen al recidivei ca pedeapsa concret stabilită de instanță și aplicată pentru primul termen să fie închisoarea mai mare de 1 an sau detențiunea pe viață, acest fapt nu face decât să avantajeze pe viitor, chiar să încurajeze la recidivă pe condamnații la pedepse cu închisoarea mai mică de un an (în actualul cod se iau în calculul recidivei condamnările cu închisoarea mai mare de 6 luni, care îndeplinesc și celelalte condiții legale). Din acest punct de vedere putem spune că noul Cod penal constituie legea favorabilă și, deși este expresia politicii de apărare socială actuală, nu se justifică în raport de imperativul prevenției generale și al cotelor recidivismului care nu va mai fi la reprezentat la valoarea lui reală.

Pentru existența recidivei persoanei fizice trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții¹⁹: a) existența unei condamnări definitive la o pedeapsă de o anumită durată pentru o infracțiune. Condamnarea poate să se refere la o infracțiune consumată ori la o tentativă pedepsibilă sau poate reprezenta o participare în calitate de autor, instigator sau complice la o infracțiune; b) săvârșirea unei noi infracțiuni intenționate sau praeterintenționate²⁰ de o anumită gravitate; c) condamnarea anterioară și noua infracțiune să privească pe același făptuitor. Persoana condamnatului are rolul de legătură între cei doi termeni ai recidivei.

prison, not prison longer than 6 months, as it is stipulated in the current law, and for the second term, the punishment stipulated by the law should be prison longer than 1 year or life prison, like the valid regulation.

Even if the intention of the authors of the code, also transmitted to the legislator, was to aggravate the sanctioning system of the second offence, by increasing the time of the incarcerating punishment that may constitute the first term of the second offence, to 1 year, but it is unjustified by the statistical evolution of the number of persons having criminal records that reiterate the criminal behaviour⁵¹.

If the legislator of the new Criminal Code stipulated at the first term of the second offence for the punishment concretely established by the court and applied for the first term makes prison longer than 1 year or life prison, this only advantages in the future, even encourages to second offence the convicts with incarcerating prison shorter than 1 year (the current code consider, regarding the second offence, the incarcerating punishments longer than 6 months that also accomplish the other legal conditions). From this viewpoint, we may say that the new Criminal Code constitutes the favourable law and, even if it is the expression of the current policy of social defence, it is not justified reported to the imperative of the general prevention and of the marks of recidivism that will not be represented at its real value anymore.

For the existence of the natural person's second offence, there should be accomplished cumulatively the following conditions⁵²: a) the existence of a definitive conviction of a punishment for a certain time for an offence. The conviction may refer to a consumed offence or to a punishable attempt or it may represent a participation as an author, instigator or accomplice of an offence; b) the accomplishment of a new intentional or praeter-intentional offence⁵³ *having a certain serious degree*; c) the previous conviction and the new offence has role between the two terms of the second offence.

1. Recidiva postcondamnatorie: noțiune și condiții

Recidiva postcondamnatorie este prevăzută în art. 41 alin. 1 și alin. 2 noul C.pen., potrivit căruia există recidivă când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an sau la pedeapsa detențiunii pe viață, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 1 an sau detențiunea pe viață.

Recidiva postcondamnatorie există, deci, când după o condamnare definitivă infractorul săvârșește din nou o infracțiune. Este suficient ca această condamnare pentru prima infracțiune să fie definitivă în momentul săvârșirii faptei a doua, deci chiar dacă nu a început executarea pedepsei, în timpul executării sau în stare de evadare. Astfel, recidiva postcondamnatorie se caracterizează prin faptul că primul termen al recidivei este o condamnare neexecutată, iar infracțiunea care formează al doilea termen trebuie să fie săvârșită înainte de executarea integrală a primei condamnări.

Din definiția legală a acestei forme de recidivă se desprind condițiile specifice necesare pentru existența sa cu privire la cei doi termeni.

Pentru existența primului termen al recidivei postcondamnatorii se cer a fi îndeplinite următoarele condiții:

a) Să existe una sau mai multe condamnări definitive la pedeapsa închisorii mai mare de un an sau la pedeapsa detențiunii pe viață.

Numai dacă există o hotărâre de condamnare definitivă pentru infracțiunea săvârșită, aceasta se poate constitui ca prim termen al recidivei. Este definitivă hotărârea care nu mai poate fi atacată pe căile ordinare de atac. Săvârșirea unei infracțiuni în intervalul de timp, cât se găsește în desfășurare procesul, nu va constitui recidivă, ci un concurs de infracțiuni.

Nu poate constitui prim termen al recidivei o condamnare definitivă la

1. The post-sentence second offence: notion and conditions

The post-sentence second offence is stipulated in art. 41, paragraph 1 and paragraph 2 of the new Criminal Code, according to which there is second offence when, after the definitive remaining of a sentencing decision to the incarcerating prison longer than 1 year or the punishment of the life prison, the convict accomplishes again an intentional offence or an offence having an over-crossed intention for which the law stipulates the incarcerating prison longer than 1 year or the life prison.

The post-sentence second offence exists thus when, after a definitive conviction, the offender accomplishes again an offence. It is enough for this conviction for the first offence to be definitive when accomplishing the second act, so even if the execution of the punishment has not started, during the execution or in an escape status. Thus, the post-sentence second offence is featured by the fact that the first term of the second offence is a non-executed conviction and the offence forming the second offence should be accomplished before the integral execution of the first conviction.

From the legal definition of this type of second offence, it results the specific conditions necessary for its existence regarding the two terms.

For the existence of the first term of the post-sentence second offence, it is required the accomplishment of the following conditions:

a) There should be one or several definitive convictions to prison longer than 1 year or to life prison.

Only if there is a decision of definitive conviction for the accomplished offence, it may be constituted as a first term of the second offence. It is definitive the decision that cannot be attacked anymore on the ordinary attacking ways. The accomplishment of an offence in the lapse of time when the process develops will not constitute a second offence, but a conjuncture of offences.

There cannot be a first term of the second offence constituted of a definitive conviction to paying the fine, whatever its

pedeapsa amenzii, indiferent de cuantumul acesteia și nici condamnarea la pedeapsa închisorii, dacă aceasta este de un an sau mai mică²¹.

Pedeapsa prevăzută în hotărârea de condamnare poate fi aplicată de instanță pentru o singură infracțiune sau pentru un concurs de infracțiuni. În acest din urmă caz, pedeapsa rezultantă trebuie să fie mai mare de un an, chiar dacă pedepsele stabilite pentru infracțiunile concurente, luate separate, nu depășesc nici una durată de un an.

b) Hotărârea de condamnare să fi fost pronunțată de o instanță română sau străină pentru o infracțiune săvârșită cu intenție sau intenție depășită, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Această condiție este prevăzută expres în textul art. 41 noul C.pen., dar ea rezultă și din dispozițiile art. 42 lit. c noul C.pen., potrivit căruia “la stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de condamnările privitoare la infracțiunile săvârșite din culpă”. Prin prevederea acestei condiții a fost subliniată trăsătura caracteristică a recidivei, aceea de a exprima perseverența infracțională a infractorului recidivist, perseverență care nu este posibilă decât în cazul infracțiunilor săvârșite cu intenție directă, indirectă sau depășită.

Potrivit art. 41 alin. 3 noul C.pen., “la stabilirea stării de recidivă se ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate pentru o faptă prevăzută și de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii”.

c) Hotărârea de condamnare să nu fie dintre acelea de care nu se ține seama la stabilirea stării de recidivă.

Spre deosebire de reglementarea actuală, dispozițiile art. 42 ale noului C.pen. stipulează doar 3 cazuri de condamnări care nu atrag starea de recidivă, potrivit cărora, la stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la: faptele care nu mai sunt prevăzute de legea

quantum is and either the conviction to prison, no matter it lasts 1 year or shorter⁵⁴.

The punishment stipulated in the sentence decision may be applied by the court for only one offence or for a conjuncture of offences. In this last case, the resulted punishment should be longer than 1 year, even if the punishments established for the offences, separately, do not cross the 1-year lapse of time.

b) The conviction decision should have been pronounced by a Romanian or foreign court for an offence accomplished intentionally or with an over-crossed intention, if the conviction decision has been acknowledged according to the law.

This condition is expressly stipulated in the text of art. 41 of the new Criminal Code, but it also results from the stipulations of art. 42, letter c of the new Criminal Code, according to which “when establishing the status of second offence, we do not consider the convictions regarding the offences accomplished from guilt”. By stipulating this condition, it was emphasized the characteristic feature of the second offence, the one of expressing the criminal perseverance of the recidivist offender, a perseverance that is possible only in case of the offences accomplished with a direct, indirect or over-crossed intention.

According to art. 41, paragraph 3 of the new Criminal Code, “when establishing the status of second offence, we also consider the conviction decision pronounced abroad for a fact stipulated also by the Romanian criminal law, if the conviction decision has been acknowledged according to the law”.

c) The conviction decision should not be one of those that are not considered when establishing the status of second offence.

Unlike the current regulation, the stipulations of art. 42 of the new Criminal Code, stipulate only 3 cases of convictions that do not attract the status of second offence according to which, when establishing the status of second offence, we do not consider the conviction decisions regarding: the facts that are not stipulated by the criminal law anymore; the amnestied offences; the guilty offences.

penală; infracțiunile amnistiate; infracțiunile săvârșite din culpă.

Hotărârile de condamnare privitoare la infracțiunile săvârșite în timpul minorității nu mai pot constitui prim termen al recidivei, în mod explicabil, deoarece pentru minori s-au prevăzut în noul Cod penal, doar măsuri educative neprivative de libertate sau privative de libertate în locul pedepsei închisorii (art. 115-116 noul C.pen.).

Totodată, condamnările pentru care s-a împlinit termenul de reabilitare nu mai sunt prevăzute în cuprinsul art. 42 din noul C.pen., deoarece se subînțelege din textul de lege al art. 41 noul C.pen. că noua infracțiune trebuie să fie săvârșită până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare.

Cel de-al doilea termen al recidivei postcondamnatorii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) Săvârșirea unei noi infracțiuni cu intenție sau intenție depășită, după intervenirea unei condamnări definitive, indiferent de natura ei. Noua infracțiune poate fi în formă consumată sau rămasă în faza de tentativă, săvârșită în calitate de autor, instigator sau complice.

Cel de-al doilea termen al recidivei îl poate constitui săvârșirea unei singure infracțiuni sau a mai multor infracțiuni. În noua reglementare s-a arătat că, dacă infractorul săvârșește mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, cel de-al doilea termen al recidivei îl constituie rezultanta unui concurs, spre deosebire de actuala reglementare când, în aceeași situație, infracțiunile, fiecare în parte vor forma cel de-al doilea termen al unei recidive distincte, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 37 C.pen.²².

Nu interesează, la stabilirea recidivei, dacă infracțiunea comisă din nou este prevăzută de Codul penal sau de o lege specială, după cum nici dacă infracțiunea este de aceeași natură sau de natură diferită cu prima infracțiune, deoarece Codul penal român a adoptat așa-numita recidivă

The conviction decisions regarding the offences accomplished during minority cannot constitute a first term of the second offence anymore, and it is explainable as for the minors, the new Criminal Code has stipulated only educational measures non-privative of freedom or privative of freedom instead of prison (art. 115-116 of the new Criminal Code).

At the same time, the convictions for which it was reached the rehabilitation term are not stipulated anymore in the content of art. 42 of the new Criminal Code because it is understood from the legal text of art. 41 of the new Criminal Code that the new offence should be accomplished until rehabilitation or until reaching the rehabilitation term.

The second term of the post-sentence second offence should accomplish the following conditions:

a) Accomplishing a new intentional offence or of an offence with an over-crossed intention, after the intervention of a definitive conviction, whatever is its nature. The new offence may be in a consumed form or may remain in the attempt phase, accomplished as an author, instigator or accomplice.

The second term of second offence may be constituted by the accomplishment of only one offence or of several offences. In the new regulation it was shown that, if the offender accomplishes several offences, and at least one of them is in a status of second offence, the second term of second offence is constituted by the result of a conjuncture unlike the current regulation when, in the same situation, the offences will form separately the second term of a different second offence, if they accomplish the conditions stipulated by art. 37 of the Criminal Code⁵⁵.

It is not important, when establishing the second offence, if the offence accomplished again is stipulated by the Criminal Code or by a special law, and also if the offence has the same nature or a different nature of the first offence because the Romanian Criminal Code has adopted the so-called general second offence⁵⁶.

The second term of the second offence may be both an intentional offence and a

generală²³.

Al doilea termen al recidivei poate fi, atât o infracțiune intenționată, cât și praeterintenționată. Datorită faptului că *primum delictum* din alcătuirea infracțiunii praeterintenționate este comis cu intenție, el stă la baza rezultatului mai grav, deși acesta este produs din culpă. În acest sens, s-a pronunțat, atât literatura juridică²⁴, cât și practica judiciară.

O nouă infracțiune săvârșită din culpă exclude existența celui de-al doilea termen al recidivei.

b) Pedepsa prevăzută de lege pentru noua infracțiune să fie închisoarea de un an sau mai mare, chiar detențiunea pe viață.

Această condiție are drept scop restrângerea sferei recidivei la infracțiunile mai grave, deși condiția gravității infracțiunii săvârșite este îndeplinită cu prisosință atunci când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață.

În cazul în care noua infracțiune este pedepsită cu închisoarea mai mare de un an sau cu amendă, nu va exista recidivă postcondamnatorie dacă instanța va aplica pedeapsa amenzii. Dacă instanța a reținut dintre cele două pedepse alternative amendă, o asemenea faptă nu poate intra în structura recidivei, punct de vedere împărțit diferit în reglementarea actuală, întrucât legea are în vedere posibilitatea aplicării amenzii pentru infracțiunea ce constituie cel de-al doilea termen al recidivei, art. 39 alin. 4 C.pen.

c) Noua infracțiune să fie săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, înainte de începerea executării pedepsei anterioare, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare.

Această condiție este trăsătura caracteristică a recidivei postcondamnatorii, prin care se deosebește de recidiva postexecutorie. S-a avut în vedere faptul că, executarea primei condamnări neavând loc în întregime, pedeapsa aplicată nu și-a putut atinge scopul urmărit cu privire la reeducarea condamnatului, drept consecință, tratamentul sancționator al recidivei postcondamnatorii

praetor-intentional one. Due to the fact that the *primum delictum* of the composition of the praetor-intentional offence is intentionally accomplished, it is the basis of a more serious result, even if it is guiltily accomplished. In this sense, it was pronounced both the juridical literature⁵⁷, and the judicial practice.

A new guiltily accomplished offence excludes the existence of the second term of the second offence.

b) The punishment stipulated by the law for the new offence should be prison for 1 year or longer, even life prison.

This condition's purpose is to restrain the sphere of the second offence at more serious offences, even if the condition of the seriousness of the accomplished offence is totally accomplished when the punishment stipulated by the law is life prison.

If the new offence is punished with prison longer than 1 year or with fine, there will be no post-sentence second offence if the court applied the fine punishment. If the court kept the fine, between the two alternative punishments, such a fact cannot enter the structure of the second offence, a viewpoint differently shared in the current regulation, whereas the law considers the possibility to apply the fine for the offence constituting the second term of the second offence, art. 39, paragraph 4 of the Criminal Code.

c) The new offence should be accomplished after the definitive staying of the conviction decision, before starting the execution of the previous punishment, during its execution or in the escaping status.

This condition is the characteristic feature of the post-sentence second offence that is different from the post-executory second offence. It was considered the fact that, since the execution of the first conviction has not had place entirely, the applied punishment has not been able to reach its purpose regarding the re-education of the convict, as a consequence, the sanctioning treatment of the post-sentence second offence should be differentiated from the one of the post-executory second offence.

The offence forming a second term of

trebuie diferențiat de cel al recidivei postexecutorii.

Infrațiunea care formează al doilea termen al recidivei poate fi săvârșită și înainte de începerea executării pedepsei. În cazul sustragerii de la executare, numai infrațiunea comisă până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei poate constitui al doilea termen al recidivei postcondamnatorii; infrațiunea comisă după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei, constituie al doilea termen al recidivei postexecutorii.

Infrațiunea poate fi săvârșită în timpul executării pedepsei, etapă care poate cuprinde următoarele momente: a) în timpul executării pedepsei într-un loc de deținere; b) în timpul întreruperii executării pedepsei, în timpul liberării condiționate și mai înainte de împlinirea duratei pedepsei; c) în timpul executării pedepsei închisorii la locul de muncă; d) în timpul executării pedepsei într-o unitate militară; e) în timpul de la încetarea executării pedepsei la locul de muncă și până la împlinirea duratei pedepsei; f) în timpul suspendării condiționate a executării pedepsei sau al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei;

În cazul în care condamnarea anterioară constă într-o pedeapsă cu suspendarea condiționată, grațiată ulterior, săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul ambelor termene de încercare va atrage starea de recidivă postcondamnatorie²⁵; soluția se menține și sub incidența noului Cod penal dacă sunt îndeplinite condițiile privind durata pedepsei, respectiv mai mare de un an.

Dacă noua infracțiune este săvârșită după expirarea termenului de încercare al suspendării condiționate, nu mai poate fi reținută starea de recidivă, întrucât a intervenit reabilitarea de drept.

Infrațiunea care formează al doilea termen al recidivei poate fi săvârșită și în stare de evadare. Evadarea constituie ea însăși o infracțiune, prevăzută de art. 285 noul C.pen. Comiterea unei noi infracțiuni în

the second offence may be also accomplished before starting the execution of the punishment. In case of evasion from the execution, only the offence accomplished until reaching the prescription term of the punishment execution may constitute a second term of the post-sentence second offence; the offence accomplished after reaching the prescription term of the punishment execution constituted the second term of the post-executory second offence.

The offence may be accomplished during the punishment execution, a stage that may contain the following moments: a) during the punishment execution in a holding place; b) during the stopping of the punishment execution, during the conditioned release and before reaching the punishment time; c) during the execution of the incarcerating punishment at job; d) during the punishment execution in a military unit; e) since the stopping of the punishment execution at job and until reaching the punishment time; f) during the conditioned suspension of the punishment execution or of the suspension under surveillance of the punishment execution;

If the previous conviction consists of a punishment with conditioned suspension, subsequently pardoned, the accomplishment of a new offence during both of the attempting terms will attract the status of post-sentence second offence⁵⁸; the solution is kept also under the incidence of the new Criminal Code if there are accomplished the conditions regarding the punishment time, respectively longer than 1 year.

If the new offence is accomplished after the expiring term of attempt of the conditioned suspension, there cannot be kept the status of second offence anymore whereas the legal rehabilitation interfered.

The offence forming the second term of the second term may be accomplished also in escaping status. The escape constitutes itself an offence, stipulated by art. 285 of the new criminal Code. The accomplishment of a new offence in an escaping status will give birth to another post-sentence second offence⁵⁹.

stare de evadare va da naștere unei alte recidive postcondamnatorii²⁶.

Dacă săvârșirea unei noi infracțiuni după ce condamnatul a evadat din executarea unei pedepse, deci în stare de evadare, întrunește condițiile recidivei postcondamnatorii, săvârșirea infracțiunii de evadare fără a se comite vreo altă infracțiune ulterior, a ridicat problema dacă această situație constituie sau nu stare de recidivă postcondamnatorie.

Rezolvarea acestei probleme are importanță nu numai pentru teoria și literatura penală, dar prezintă și un deosebit interes practic sub aspectul regimului de executare a pedepsei, al aplicării actelor de clemență, al acordării liberării condiționate.

Evadarea este încriminată ca infracțiune distinctă în partea specială a noului Codului penal, în art. 285, fiind sancționată în formă simplă cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, iar în formă calificată, de la 1 la 5 ani, sancțiuni și limite ce relevă o pericolozitate socială bine marcată.

Prin urmare, simplul fapt că, în cazul săvârșirii infracțiunii de evadare, pedeapsa aplicată pentru această infracțiune se adaugă la pedeapsa ce se execută (art. 285 alin. 4 noul C.pen.), nu poate constitui un argument care ar putea fi adus în sprijinul inexistenței recidivei, deoarece condițiile prevăzute în art. 41 noul C.pen. sunt întrunite și în acest caz.

Pentru stabilirea calității de recidivist a unui infractor trebuie să avem în vedere exclusiv dispozițiile cuprinse în art. 41 și art. 42 noul C.pen. De câte ori condițiile prevăzute în textul art. 41 noul C.pen., sunt întrunite și nu subzistă situațiile cuprinse în art. 42 noul C.pen., ne vom găsi în fața unei recidive, iar infractorul care a săvârșit o infracțiune intenționată în această stare va fi considerat recidivist.

Dacă recidiva postcondamnatorie se realizează când persoana săvârșeste o nouă infracțiune înainte de executare, cu atât mai mult trebuie să se realizeze când se comite o infracțiune și aceasta este evadarea din

If the accomplishment of a new offence after the convict escaped from the execution of a punishment, so in the escaping status, it combines the conditions of the post-sentence second offence, the accomplishment of the escaping offence without subsequently accomplishing any other offence, has raised the problem whether this situation constitutes a post-sentence status of second offence.

The settlement of this problem is important not only for the criminal theory and literature, but it also presents a special practical interest under the aspect of the execution system of the punishment, of applying the clemency acts, of granting the conditioned release.

The escape is incriminated as a different offence in the special part of the new Criminal Code, in art. 285, being sanctioned in a simple form with prison between 6 months and 3 years, and in a qualified form, between 1 year and 5 years, sanctions and limits relieving a well marked social danger degree.

Therefore, the simple fact that, in case of accomplishing the escaping offence, the punishment applied for this offence is added to the executed punishment (art. 285, paragraph 4 of the new Criminal Code), it cannot constitute an argument that could be brought to support the inexistence of the second offence, because the conditions stipulated in art. 41 of the new Criminal Code are combined in this case, too.

In order to establish the recidivist quality of an offender, we should consider exclusively the stipulations contained in art. 41 and art. 42 of the new Criminal Code. When the conditions stipulated in the text of art. 41 of the new Criminal Code are combined and they do not subsist to the situations contained in art. 42 of the new Criminal Code, we will have a second offence, and the offender who had accomplished an intentional offence in this status will be considered as a recidivist.

If the post-sentence second offence is accomplished when the person accomplished a new offence before the execution, the more it should be accomplished when an offence is accomplished and this is the escape during the execution.

timpul executării.

Infractorul condamnat care, în locul de deținere săvârșește, să presupunem, infracțiunea de amenințare (art. 206 noul C.pen.), devine recidivist. Acesta este un motiv pentru care nu putem accepta părerea că același infractor condamnat, nu va deveni recidivist dacă săvârșește o evadare, adică o infracțiune mai gravă decât cea arătată, care se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.

Evadarea, o infracțiune ca oricare alta, fiind săvârșită în timpul executării primei condamnări, întregeste recidiva, în măsura în care sunt realizate exigențele legii privind al doilea termen al său și nu trebuie să se tragă concluzia că legiuitorul a înlăturat evadarea din structura recidivei, creându-i un regim juridic derogator de la reglementarea din partea generală a noului Cod penal. Infracțiunea de evadare constituie al doilea termen al recidivei, dacă pedeapsa din care s-a evadat este mai mare de un an, întrucât calitatea de recidivist nu depinde de aplicabilitatea regimului sancționator, ci de dispozițiile art. 41 noul C.pen.

2. Recidiva postexecutorie: noțiune și condiții

Recidiva postexecutorie se consideră că există atunci când, după executarea în întregime a pedepsei anterioare, după grațierea necondiționată sau prescripția executării pedepsei anterioare până la reabilitare, făptuitorul săvârșește din nou o infracțiune.

Deși textul legal nu mai prevede condițiile cerute în art. 37 alin. 1 lit. b C.pen. în vigoare, ca pedeapsa să fie executată, grațiată în întregime sau numai restul rămas de executat ori să se fi împlinit termenul de prescripție a executării pedepsei, acestea fiind moduri de stingere a pedepsei cu aceleași efecte ca și executarea integrală a acesteia, ele operează și în cazul prevăzut de art. 41 alin. 1 și alin. 2 noul C.pen.

Această recidivă face obiectul art. 41 alin. 1 și alin. 2 noul C.pen., potrivit căruia,

Take it that the convicted offender who, in the holding place accomplishes the threatening offence (art. 206 of the new Criminal Code), becomes a recidivist. This is a reason for which we cannot accept the opinion according to which the same convicted offender will not become a recidivist if he accomplishes an escape, namely an offence more serious than the shown one, that is punished with prison between 3 months and 1 year or with fine.

The escape, an usual offence, being accomplished during the execution of the first conviction, is filled by the second offence, as long as the requirements of the law regarding its second term are accomplished and we should not conclude that the legislator has removed the escape from the structure of the second offence, creating a juridical system derogatory from the regulation of the general part of the new Criminal Code. The escaping offence constitutes the second term of the second offence, if the punishment from where they escaped was longer than 1 year, whereas the recidivist quality does not depend on the applicability of the sanctioning system, but on the stipulations of art. 41 of the new Criminal Code.

2.The post-executory second offence: notion and conditions

The post-executory second offence is considered to exist when, after totally executing the previous punishment, after the unconditioned pardon or the prescription of executing the previous punishment until rehabilitation, the perpetrator accomplishes an offence again.

Even if the legal text does not stipulate anymore the conditions required in art. 37, paragraph 1, letter b of the valid Criminal Code, for the punishment to be executed, totally pardoned or only the rest remained to be executed, or to have reached the prescription term of the punishment execution, as these are the ways of turning off the punishments with the same effects as its integral execution, they also operate in the case stipulated by art. 41, paragraph 1 and paragraph 2 of the Criminal

când după executarea unei pedepse cu închisoarea mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșeste din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare. Trăsătura caracteristică a acestei modalități a recidivei constă în faptul că primul termen este o infracțiune a cărei pedeapsă infractorul a executat-o ori a fost executată sau considerată executată ca urmare a grațierii totale sau a restului de pedeapsă ori ca urmare a prescripției acelei pedepse, după care acesta săvârșeste o nouă infracțiune.

Din dispozițiile legale care reglementează această formă de recidivă se desprind condițiile specifice necesare pentru existența sa cu privire la cei doi termeni.

Pentru existența primului termen al recidivei postexecutorii se cer a fi îndeplinite următoarele condiții:

a) Executarea integrală a pedepsei (închisoarea mai mare de un an sau detențiunea pe viață) care formează obiectul primei condamnări sau considerarea ei ca executată.

Nu are importanță modul de executare a pedepsei, executarea putând avea loc în regim de detenție, în stare de libertate cu executarea pedepsei la locul de muncă etc²⁷.

Primul termen al recidivei postexecutorii mai poate consta într-o pedeapsă pentru care s-a acordat grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a executării pedepsei²⁸, după cum poate consta și din pedeapsa detențiunii pe viață a cărei executare s-a stins prin prescripție.

În alin. 2 al art. 41 noul C.pen. se prevede că există recidivă și în cazul în care una din pedepsele care constituie primul sau al doilea termen al recidivei este detențiunea pe viață, comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii. Deși textul nu prevede și aceste din urmă precizări, ele sunt implicite, deoarece în alt mod s-ar ajunge la soluții

Code.

This second offence makes the object of art. 41, paragraph 1 and paragraph 2 of the new Criminal Code according to which, when after executing an incarcerating punishment longer than 1 year and until the rehabilitation or reaching the rehabilitation term, the convict accomplishes again an intention offence or an offence having an over-crossed intention for which the law stipulates the incarcerating punishment for 1 year or longer. The characteristic feature of this way of the second offence consists of the fact that the first term is an offence whose punishment the offender executed or it was executed or considered as executed as a consequence of the total pardon or of the rest of the punishment or as a consequence of the prescription of that punishment, and then it accomplishes a new offence.

Among the legal stipulations regulating this type of second offence, there are the specific conditions needed for its existence regarding the two terms.

For the existence of the first term of the post-executory second offence, it is required the accomplishment of the following conditions:

a) The integral execution of the punishment (prison for more than 1 year or life prison) forming the object of the first conviction or considering it as executed.

It is not important the way of executing the punishment, as the execution may have place in a prison system, in freedom by executing the punishment at job etc⁶⁰.

The first term of the post-executory second offence may consist of a punishment for which it was granted the total pardon or the one of the rest of the punishment, or for which it was reached the prescription term of the punishment execution⁶¹, as we may find from the life prison punishment whose execution disappeared by the prescription.

In paragraph 2 of art. 41 of the new Criminal Code, it is stipulated that there is also second offence when one of the punishments constituting the first or the second term of the second offence is life prison, commuted or

imposibile (nu este de conceput că s-ar putea săvârși o nouă infracțiune care să atragă tratamentul recidivei după executarea pedepsei detențiunii pe viață, dacă n-ar fi comutată sau înlocuită cu închisoarea)²⁹.

b) Infracțiunea pentru care s-a executat pedeapsa să fie intenționată sau praeterintenționată.

c) Pedeapsa executată sau considerată executată să nu facă obiectul unei condamnări care nu atrage starea de recidivă, în conformitate cu art. 42 noul C.pen.

Cel de-al doilea termen al recidivei postexecutorii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) Săvârșirea unei noi infracțiuni cu intenție sau intenție depășită;

b) Pedeapsa prevăzută de lege pentru noua infracțiune să fie închisoarea de un an sau mai mare, chiar detențiunea pe viață.

c) Noua infracțiune să fie săvârșită după data executării pedepsei, după data publicării decretului de grațiere totală sau a restului de pedeapsă, respectiv, după data la care s-a împlinit termenul de prescripție a executării pedepsei anterioare.

3. Recidiva internațională: noțiune și condiții

În dispozițiile alin. 3 al art. 41 din noul C.pen. este reglementată recidiva internațională, legea prevăzând că „pentru stabilirea stării de recidivă se va ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate pentru o faptă prevăzută și de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii”.

Prin recidiva internațională se înțelege situația când primul termen al recidivei este o hotărâre de condamnare pronunțată în străinătate.

Putem spune că recidiva internațională prezintă următoarele caracteristici:

a) Are un caracter obligatoriu întrucât legea prevede că pentru stabilirea stării de

replaced by the incarcerating punishment. Even if the text does not stipulate these last specifications, they are implicit because otherwise we could get to impossible solutions (it is not conceivable that we could accomplish a new offence that could attract the treatment of the second offence, after executing the life prison punishment, if it had not been commuted or replaced by prison)⁶².

b) The offence for which the punishment was executed should be intentional or praeter-intentional.

c) The executed punishment or the one considered as executed should not make the object of a conviction that does not attract the status of second offence, according to art. 42 of the new Criminal Code.

The second term of the post-executory second offence should accomplish the following conditions:

a) The accomplishment of a new intentional offence or of an offence having an over-crossed intention;

b) The punishment stipulated by the law for the new offence should be prison for a year or longer, even life prison.

c) The new offence should be accomplished after the date of the punishment execution, after the date of publishing the decree of total pardon or of the rest of the punishment, respectively, after the date when reaching the prescription term of executing the previous punishment.

3. The international second offence: notion and conditions

In the stipulations of the paragraph 3 of art. 41 of the new Criminal Code, it is regulated the international second offence, as the law stipulates that “for establishing the status of the second offence we will also consider the conviction decision pronounced abroad for a fact stipulated also by the Romanian criminal law, if the conviction decision has been acknowledged according to the law”.

By the international second offence, we mean the situation when the first term of the second offence is a conviction decision

recidivă, “se ține seama” și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, spre deosebire de actuala reglementare care avea un caracter facultativ, fapt dedus din folosirea sintagmei “se poate ține seama”. Reglementarea acestei modalități a fost determinată, ca și în legislația penală anterioară, de necesitățile luptei comune și colaborării între state împotriva fenomenului infracțional și a recidivismului. Hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate se poate referi la un cetățean străin care a săvârșit o infracțiune în străinătate, la un cetățean român sau la o persoană fără cetățenie cu domiciliul în țara noastră, cu privire la o condamnare pentru infracțiunea săvârșită în străinătate³⁰.

b) Există dublă incriminare, în sensul că fapta pentru care s-a pronunțat o hotărâre de condamnare în străinătate trebuie să fie incriminată și de legea română.

Textul condiționează luarea în considerare a hotărârii de condamnare pronunțate în străinătate de împrejurarea ca fapta săvârșită să fie prevăzută și de legea română ca infracțiune, iar hotărârea de condamnare (pronunțată în străinătate) trebuie să fie recunoscută de instanța română. Recunoașterea unei hotărâri penale străine, indiferent pe ce cale e făcută, nu este posibilă dacă textul integral al acesteia, împreună cu principalele acte care au stat la baza soluției nu sunt mai înainte cunoscute de instanța de judecată, sau după caz, de procuror; numai astfel pot fi examinate și verificate competența instanței străine, compatibilitatea hotărârii cu ordinea publică din România, eficiența juridică a unui act întocmit de o autoritate străină.

c) Hotărârea de condamnare este recunoscută de o instanță română.

Recunoașterea se poate face pe cale incidentală în cadrul unui proces penal în curs sau pe cale principală, de către instanța de judecată sesizată în acest scop³¹. Dacă hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate a fost recunoscută și luată în considerare, starea de recidivă se stabilește

pronounced abroad.

We may say that the international second offence presents the following features:

a) It has a mandatory feature whereas the law stipulates that, for establishing the status of the second offence, we also “consider” the conviction decision pronounced abroad, unlike the current regulation having a facultative feature, a fact deducted from using the collocation “we may consider”. The regulation of this way was determined, like in the previous criminal legislation, by the necessities of the common fight and of the collaboration among the states against the criminal phenomenon and of the recidivism. The conviction decision pronounced abroad may refer to a foreign citizen who had accomplished an offence abroad, to a Romanian citizen or to a person with no citizenship having the domicile in our country, regarding a conviction for the offence accomplished abroad⁶³.

b) There is a double incrimination, namely the fact for which it was pronounced a conviction decision abroad should be incriminated also by the Romanian law.

The text conditions the consideration of the conviction decision pronounced abroad by the circumstance where the accomplished fact should have been stipulated also by the Romanian law as an offence, and the conviction decision (pronounced abroad) should be acknowledged by the Romanian court. The acknowledgement of a foreign criminal decision, whatever is the way, is not possible if its integral text, together with the main acts that represented the basis of the solution are not known before by the judicial court or, depending on the case, by the prosecutor; this is the only way we may examine and check the competence of the foreign court, the compatibility of the decision with the public order in Romania, the juridical efficiency of a document accomplished by a foreign authority.

c) The conviction decision is acknowledged by a Romanian court.

The acknowledgement may be made incidentally in frame of a developing criminal process or in a main way, by the judicial court

potrivit condițiilor de existență a recidivei prevăzute în Codul penal român; același lucru și în ceea ce privește condițiile de sancționare. În ipoteza în care hotărârea pronunțată în străinătate nu a fost recunoscută și totuși s-a pronunțat condamnarea unui inculpat, reținându-se în sarcina sa starea de recidivă, soluția este nelegală.

În practica judiciară, cu privire la condițiile de existență a recidivei, s-a decis că starea de recidivă există de la data comiterii infracțiunii care constituie cel de-al doilea termen al recidivei, și nu de la data condamnării pronunțate pentru acea infracțiune³². Soluția este corectă, însă nu trebuie omis faptul că instanța verifică, în momentul condamnării pentru infracțiunea care constituie cel de-al doilea termen al recidivei, dacă sunt îndeplinite condițiile legale ale acesteia, luând în considerare, bineînțeles, momentul săvârșirii celei de-a doua infracțiuni. Hotărârea pe care o pronunță instanța nu va avea caracterul constitutiv al stării de recidivă, ci numai constatatator al acestei stări care a existat din momentul comiterii celei de-a doua infracțiuni. Un infractor nu poate fi considerat în general recidivist, ci numai în raport cu infracțiunea a cărei pedeapsă a fost agravată potrivit dispozițiilor legale privind starea de recidivă. Existența recidivei se poate stabili pe orice cale și nu numai după copia cazierului judiciar³³.

Identificând elementele de noutate ale modalităților recidivei persoanei fizice reglementate în noul Cod penal, rămâne de văzut dacă tratamentul sancționator propus și raportat la operațiunea de individualizare judiciară poate oferi un răspuns adecvat elementelor care pot pune probleme în practică și, nu în ultimul rând, să determine găsirea și aplicarea unor strategii pentru contracararea fenomenului recidivismului.

Bibliografie

announced in this purpose⁶⁴. If the conviction decision pronounced abroad has been acknowledged and considered, the status of the second offence is established according to the conditions of existence of the second offence stipulated in the Romanian Criminal Code; the same thing happens regarding the sanctioning conditions. If the decision pronounced abroad has not been acknowledged and still the conviction of a defendant has not been pronounced, keeping in its task the status of the second offence, the solution is illegal.

In the judicial practice, regarding the conditions of existence of the second offence, it was decided that the status of the second offence has been here since the date of accomplishing the offence constituting the second term of the second term, not since the date of the conviction pronounced for that offence⁶⁵. The solution is correct, but we should not omit the fact that the court checks, in the moment of the conviction for the offence constituting the second term of the second offence, if there are accomplished its legal conditions, considering of course the moment of accomplishment of the second offence. The decision pronounced by the court will not have the constitutive feature of the status of the second offence, but it will be only a examiner of this status that has been existing since the moment of accomplishing the second offence. An offence cannot be generally considered a recidivist, but only reported to the offence whose punishment was aggravated according to the legal stipulations regarding the status of the second offence. The existence of the second offence may be established by any manner, not only depending on the copy of the judicial record⁶⁶.

By identifying the new elements of the ways of the natural person's second offence regulated in the new Criminal Code, we will see if the sanctioning treatment suggested and reported to the operation of judicial individualization may offer an adequate response to the elements that may raise problems in practice and, not least, it may determine the finding and the application of

Antoniou G., Mitrache C-tin., Stănoiu R. M., Molnar I., Pașca V., Filipaș A., Ionescu I., Iliescu N., Basarab M. - *Noul Cod penal. Comentat*, vol. I (art. 1-56), Editura C.H.Beck, București, 2006.

[Antoniou G.](#), [Bulai C.](#), [Griga I.](#), [Ivan Gh.](#), [Mitrache C-tin.](#), [Molnar I.](#), [Pascu I.](#), [Pașca V.](#), [Predescu O.](#) - *Explicații preliminare ale noului Cod penal. Vol. I - Articolele 1-52*, Editura [Universul Juridic](#), București, 2010.

Basarab M., *Drept penal. Partea generală*, vol. II, ediția a IV-a, revăzută și adăugită, Editura Lumina Lex, București, 2001.

Basarab M., Pașca V., Mateuț Gh., Butiuc C., *Codul penal comentat*, vol. I, Partea generală, Editura Hamangiu, București, 2007.

Boroi Al., Nistoreanu Gh., *Drept penal. Partea generală*, ediția a IV-a, Editura All Beck, București, 2004.

Boroi Al., *Drept penal. Partea generală, conform noului Cod penal*, Editura C.H.Beck, București, 2010.

Bulai C., *Manual de drept penal. Partea generală*, vol. II, Editura All, București, 1997.

Buzea N., *Infrațiunea penală și culpabilitatea*, Alba Iulia, 1944.

Cocaină A., *Recidiva în dreptul penal*, ediție revăzută și adăugită, Editura Lumina Lex, București, 1995.

Dincu A., *Drept penal. Partea generală*, vol. I, București, 1971.

Dongoroz V., *Drept penal*, reeditarea ediției din 1939, Editura Societății „Tempus” și Asociația Româna de Științe Penale, București, 2000

Grigoraș J., *Individualizarea pedepsei*, Editura Academiei, București, 1970.

Mateuț Gh., *Recidiva în teoria și practica dreptului penal*, Editura Lumina Lex, București, 1997.

Mitrache C., *Drept penal român, partea generală*, Casa de editură și presă “Șansa” S.R.L., București, 2002.

Oancea I., *Drept penal, partea*

certain strategies to counteract the recidivism phenomenon.

Bibliography

Antoniou G., Mitrache C-tin., Stănoiu R. M., Molnar I., Pașca V., Filipaș A., Ionescu I., Iliescu N., Basarab M. – *New Criminal Code. Commented*, vol. I (art. 1-56), C.H.Beck Press, Bucharest, 2006.

[Antoniou G.](#), [Bulai C.](#), [Griga I.](#), [Ivan Gh.](#), [Mitrache C-tin.](#), [Molnar I.](#), [Pascu I.](#), [Pașca V.](#), [Predescu O.](#) – *Preliminary Explanations of the New Criminal Code. Vol. I – Articles 1-52, Juridical Universe Press*, Bucharest, 2010.

Basarab M., *Criminal Law. General Part*, vol. II, the 4th edition, reviewed and completed, Lumina Lex Press, Bucharest, 2001.

Basarab M., Pașca V., Mateuț Gh., Butiuc C., *Commented Criminal Law*, vol. I, General Part, Hamangiu Press, Bucharest, 2007.

Boroi Al., Nistoreanu Gh., *Criminal Law. General Part*, the 4th edition, All Beck Press, Bucharest, 2004.

Boroi Al., *Criminal Law. General Part, according to the New Criminal Code*, C.H.Beck Press, Bucharest, 2010.

Bulai C., *Criminal Law Handbook. General Part*, vol. II, All Press, Bucharest, 1997.

Buzea N., *Criminal Offence and Culpability*, Alba Iulia, 1944.

Cocaină A., *Second Offence in Criminal Law*, a reviewed and completed edition, Lumina Lex Press, Bucharest, 1995.

Dincu A., *Criminal Law. General Part*, vol. I, Bucharest, 1971.

Dongoroz V., *Criminal Law*, re-editing the 1939 edition, “Tempus” society Press and Romanian Association of Criminal Sciences, Bucharest, 2000

Grigoraș J., *Punishment Individualization*, Academy Press, Bucharest, 1970.

Mateuț Gh., *Second Offence in Theory and Practice of Criminal Law*, Lumina Lex Press, Bucharest, 1997.

Mitrache C., *Romanian Criminal Law, General Part*, “Șansa” Publishing House

generală, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971.

Pavel D., *Codul penal comentat și adnotat. Partea specială*, vol. II, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977.

Pașca V., *Măsurile de siguranță. Sancțiuni penale*, Editura Lumina Lex, București, 1998.

Pașca V., *Modificările Codului penal, Legea nr. 278/2006, Comentarii și explicații*, Editura Hamangiu, București, 2007.

Pașca V., *Reglementarea recidivei în noul Cod penal*, “Dreptul”, nr. 9/2010.

Pătulea V., *Regimul sancționator al recidivei în cazul revocării concomitente a grațierii condiționate și a liberării condiționate, privind pedepse pronunțate pentru infracțiuni concurente*, „Dreptul”, nr. 6/1991

Păvăleanu V., *Drept procesual penal*, vol. II, Editura Lumina Lex, București, 2004.

Zolyneak M., *Drept penal*, vol. III, Editura Fundației „Chemarea”, Iași, 1993.

Zolyneak M., *Unele aspecte teoretice și practice ale recidivei*, “Revista română de drept”, nr. 6/1983

S.R.L., Bucharest, 2002.

Oancea I., *Criminal Law, General Part*, Didactic and Pedagogic Press, Bucharest, 1971.

Pavel D., *Commented and Annotated Criminal Code. Special Part*, vol. II, Scientific and Encyclopaedic Press, Bucharest, 1977.

Pașca V., *Safety Measures. Criminal Sanctions*, Lumina Lex Press, Bucharest, 1998.

Pașca V., *Changes of the Criminal Code, Law no. 278/2006, Comments and Explanations*, Hamangiu Press, Bucharest, 2007.

Pașca V., *Regulation of the Second Offence in the new Criminal Code*, “Law”, no. 9/2010.

Pătulea V., *Sanctioning System of the Second Offence in case of the Concomitant Revocation of the Conditioned Pardon and of the Conditioned Release, regarding Punishments Pronounced for Concurrent Offences*, „Law”, no. 6/1991

Păvăleanu V., *Criminal Processual Law*, vol. II, Lumina Lex Press, Bucharest, 2004.

Zolyneak M., *Criminal Law*, vol. III, “Chemarea” Foundation Press, Iași, 1993.

Zolyneak M., *Some Theoretical and Practical Aspects of the Second Offence*, “Romanian Law Magazine”, no. 6/1983

¹ Legea nr. 15/1968 privind Codul penal, republicată în „Monitorul oficial al României”, partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

² Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în “Monitorul oficial al României”, partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009.

³ Pașca V., *Măsurile de siguranță. Sancțiuni penale*, Editura Lumina Lex, București, 1998, pp. 19-20.

⁴ Cocaină A., *Recidiva în dreptul penal*, ediție revăzută și adăugită, Editura Lumina Lex, București, 1995, p. 24.

⁵ Buzea N., *Infracțiunea penală și culpabilitatea*, Alba Iulia, 1944, p. 715.

⁶ *Dicționar Enciclopedic*, Editura Cartier, București, 2001, p. 787.

⁷ Mateuț Gh., *Recidiva în teoria și practica dreptului penal*, Editura Lumina Lex, București, 1997, p. 51.

⁸ Mateuț Gh., *Recidiva în cazul persoanei fizice*, în *Codul penal adnotat*, de Basarab M. (coord.), vol. I, partea generală, Editura Hamangiu, București, 2007, p. 214.

⁹ *Codul penal român* adoptat la 21 iunie 1968 și intrat în vigoare la 1 ianuarie 1969, cu modificările și completările ulterioare.

¹⁰ Pașca V., *Modificările Codului penal, Legea nr. 278/2006, Comentarii și explicații*, Editura Hamangiu, București, 2007, p. 53.

¹¹ Dongoroz V., *Drept penal*, reeditarea ediției din 1939, Editura Societății *Tempus* și Asociația Română de Științe Penale, București, 2000, p. 282; Oancea I., *Drept penal, partea generală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971, p. 248; Buzea N., op. cit., p. 715; Mitrache C., *Drept penal român, partea generală*, Casa de editură și presă “Șansa” S.R.L., București, 2002, p. 258; Grigoraș J., *Individualizarea pedepsei*, Editura Academiei, București, 1970, p. 225; Dincu A., *Drept penal. Partea generală*, vol. I, București,

1971, pp. 322-323; Zolyneak M., *Drept penal*, vol. III, Editura Fundației „Chemarea”, Iași, 1993, p. 523; Basarab M., *Drept penal. Partea generală*, vol. II, ediția a IV-a, revăzută și adăugită, Editura Lumina Lex, București, 2001, p. 45.

¹² Bulai C., *Manual de drept penal. Partea generală*, vol. II, Editura All, București, 1997, p. 226.

¹³ Mateuț Gh., op. cit., p. 173.

¹⁴ Cocaină A., op. cit., p. 50-56.

¹⁵ Bulai C., op. cit., p. 227.

¹⁶ Mateuț Gh., op. cit., p. 174.

¹⁷ Expunere de motive propusă de echipa de specialiști, privind adoptarea noului Cod penal, disponibilă pe Internet la adresa: <http://www.just.ro>.

¹⁸ Pașca V., *Reglementarea recidivei în noul Cod penal*, “Dreptul”, nr. 9/2010, p. 13.

¹⁹ Mateuț Gh., op. cit., p. 174.

²⁰ Zolyneak M., *Unele aspecte teoretice și practice ale recidivei*, “Revista română de drept”, nr. 6/1983, pp. 10-11.

²¹ Boroi Al., Nistoreanu Gh., *Drept penal. Partea generală*, ediția a IV-a, Editura All Beck, București, 2004, p. 246.

²² Mitrache C., op. cit., p. 227.

²³ Bulai C., op. cit., p. 231.

²⁴ Pavel D., *Codul penal comentat și adnotat. Partea specială*, vol. II, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977, p. 574.

²⁵ Păulea V., *Regimul sancționator al recidivei în cazul revocării concomitente a grațierii condiționate și a liberării condiționate, privind pedepse pronunțate pentru infracțiuni concurente*, “Dreptul”, nr. 6/1991, p. 64.

²⁶ Bulai C., op. cit., p. 229.

²⁷ Boroi Al., *Drept penal. Partea generală, Conform Noului Cod penal*, Editura C.H.Beck, București, 2010, p. 231.

²⁸ Păvăleanu V., *Drept penal. Partea generală*, Editura Lumina Lex, București, 2003, p. 249.

²⁹ Basarab M., Recidiva, în „*Noul Cod penal. Comentat*”, vol. I (art. 1-56), de Antoniu G. ș.a., Editura C.H.Beck, București, 2006, p. 545.

³⁰ Mateuț Gh., op. cit., p. 205.

³¹ Păvăleanu V., *Drept procesual penal*, vol. II, Editura Lumina Lex, București, 2004, p. 540.

³² Mateuț Gh., op. cit., p. 207.

³³ Trib. Sibiu, s. pen., dec. nr. 381/1978, nepublicată.

³⁴ Law no. 15/1968 regarding the Criminal Code, republished in the “Romanian Official Gazette”, part I, no. 65 from April, 16th 1997, with the subsequent changes and completions.

³⁵ Law no. 286/2009 regarding the Criminal Code, published in the “Romanian Official Gazette”, part I, no. 510 from July, 24th 2009.

³⁶ Pașca V., *Safety Measures. Criminal Sanctions*, Lumina Lex Press, Bucharest, 1998, pp. 19-20.

³⁷ Cocaină A., *Second Offence in Criminal Law*, a reviewed and completed edition, Lumina Lex Press, Bucharest, 1995, p. 24.

³⁸ Buzea N., *Criminal Offence and Culpability*, Alba Iulia, 1944, p. 715.

³⁹ *Encyclopaedic Dictionary*, Cartier Press, Bucharest, 2001, p. 787.

⁴⁰ Mateuț Gh., *Second Offence in Theory and Practice of the Criminal Law*, Lumina Lex Press, Bucharest, 1997, p. 51.

⁴¹ Mateuț Gh., *Second Offence in case of the Natural Person*, in *Annotated Criminal Code*, by Basarab M. (coord.), vol. I, general part, Hamangiu Press, Bucharest, 2007, p. 214.

⁴² *Romanian Criminal Code* adopted on June, 21st 1968 and validated on January, 1st 1969, with the subsequent changes and completions.

⁴³ Pașca V., *Changes of the Criminal Code, Law no. 278/2006, Comments and Explanations*, Hamangiu Press, Bucharest, 2007, p. 53.

⁴⁴ Dongoroz V., *Criminal Law*, re-edition of the 1939 edition, Tempus Society Press and Romanian Association of Criminal Sciences, Bucharest, 2000, p. 282; Oancea I., *Criminal Law, General Part*, Didactic and Pedagogic Press, Bucharest, 1971, p. 248; Buzea N., op. cit., p. 715; Mitrache C., *Romanian Criminal Law, General Part*, “Șansa” Publishing House S.R.L., Bucharest, 2002, p. 258; Grigoraș J., *Punishment Individualization*, Academy Press, Bucharest, 1970, p. 225; Dincu A., *Criminal Law. General Part*, vol. I, Bucharest, 1971, pp. 322-323; Zolyneak M., *Criminal Law*, vol. III, “Chemarea” Foundation Press, Iași, 1993, p.

523; Basarab M., *Criminal Law. General Part*, vol. II, the 4th edition, reviewed and completed, Lumina Lex Press, Bucharest, 2001, p. 45.

⁴⁵ Bulai C., *Criminal Law Handbook. General Part*, vol. II, All Press, Bucharest, 1997, p. 226.

⁴⁶ Mateuț Gh., op. cit., p. 173.

⁴⁷ Cocaină A., op. cit., p. 50-56.

⁴⁸ Bulai C., op. cit., p. 227.

⁴⁹ Mateuț Gh., op. cit., p. 174.

⁵⁰ A preamble suggested by the specialists team, regarding the adoption of the new Criminal Code, available on the Internet at: <http://www.just.ro>.

⁵¹ Pașca V., *Regulation of the Second Offence in the New Criminal Code*, “Law”, no. 9/2010, p. 13.

⁵² Mateuț Gh., op. cit., p. 174.

⁵³ Zolyneak M., *Some Theoretical and Practical Aspects of the Second Offence*, “Romanian Law Magazine”, no. 6/1983, pp. 10-11.

⁵⁴ Boroi Al., Nistoreanu Gh., *Criminal Law. General Part*, the 4th edition, All Beck Press, Bucharest, 2004, p. 246.

⁵⁵ Mitrache C., op. cit., p. 227.

⁵⁶ Bulai C., op. cit., p. 231.

⁵⁷ Pavel D., *Comment and Annotated Criminal Code. Special Part*, vol. II, Scientific and Encyclopaedic Press, Bucharest, 1977, p. 574.

⁵⁸ Pătulea V., *Sanctioning System of the Second Offence in case of the Concomitant Revocation of the Conditioned Pardon and of the Conditioned Release, regarding Punishments Pronounced for Concurrent Offences*, „Law”, no. 6/1991, p. 64.

⁵⁹ Bulai C., op. cit., p. 229.

⁶⁰ Boroi Al., *Criminal Law. General Part, According to the New Criminal Code*, C.H.Beck Press, Bucharest, 2010, p. 231.

⁶¹ Păvăleanu V., *Criminal Law. General Part*, Lumina Lex Press, Bucharest, 2003, p. 249.

⁶² Basarab M., Recidiva, in „*New Criminal Code. Commented*”, vol. I (art. 1-56), by Antoniu G. etc., C.H.Beck Press, Bucharest, 2006, p. 545.

⁶³ Mateuț Gh., op. cit., p. 205.

⁶⁴ Păvăleanu V., *Criminal Processual Law*, vol. II, Lumina Lex Press, Bucharest, 2004, p. 540.

⁶⁵ Mateuț Gh., op. cit., p. 207.

⁶⁶ Trib. Sibiu, s. pen., dec. no. 381/1978, unpublished.